

A sport az életemben

A sport mindig is meghatározó szerepet töltött be az életemben. Alsó tagozatosként rengeteget jártam atlétikára, versenyszerűen, számos sikerrel és jó élménnyel.

2019 tavaszán, mikor tizenkét éves voltam, ismét elkezdtem atletizálni, azonban nyáron megtörtént a fordulópont a sportolást illetően.

Korábban a nővérem sikeres dobóként járt versenyezni, így engem is arra buzdított az edzője, hogy próbáljam meg ezt a sportágat.

Attól a naptól kezdve, mindent beleadva, önmagam határait leküzdve igyekeztem kihozni magamból a legjobbat. Segítőkész, aranyos társaim vannak, akik biztatnak, ha fel akarom adni.

Akadt pár alkalom, mikor úgy gondoltam, nekem ez nem megy, így abbahagyom.

Viszont Szabi bácsi, akire felnézek, továbbra is lelket öntött belém, és folytattuk a közös munkát.

Igaz, hogy még nem versenyszinten dobok, de nekem a társaság, illetve a mozgás miatt már megéri.

A háromféle sport közül, ami a súlylökés, diszkosz-és kalapácsvetés, az utóbbi a kedvencem.

Amikor a dobókörben állok, akkor csak én vagyok és a szer, a gondolataim rá irányulnak, minden erőmet beleadva kell csinálnom.

A közös dobáson kívül a konditeremben való erősítés is nagyszerűen megy, ilyen rendes és szeretnivaló emberekkel. Akadnak fiatalabbak, idősebbek, de mi jól kijövünk egymással.

Itt ismertem meg a legjobb barátnőmet, Jázmint, aki emellett thai-boxol, illetve karatézik is. Együtt, biztatva a másikat küzdünk a célért, amit kitűztünk magunk elé.

Noha sokszor inog meg az önbizalmam, az edzés helyrehozza. Ha szomorú vagyok, társaságra van szükségem, ezt is megoldja.

Számomra ez az öröm, a kikapcsolódás, a nyugalom, a hajtásvágy, a szívemben egy külön helyet érdemel.

Zalaegerszegi Ady Endre Általános Iskola, Gimnázium és Alapfokú Művészeti Iskola